

TREURÉ

un nom molt antic, però ni una cosa ni l'altra no serien objeccions terminants.

B) Que *Tresorer* significàs cercador de tresors, i que del nom d'un tal cercador hagués vengut el nom de la possessió; ni el fet d'anomenar tresorer un cercador de tresors és gaire natural ni és gaire convincent que el nom d'un personatge així s'apliqués a una possessió.

C) Que fos un *TESAURIUM* col·lectiu, referent a la tradició de tresors amagats en les coves del Puig de Randa. Si és mossàrab *-ARIUS* tant podria donar *-er* com *-a(i)r*. *Tresorer* podria ésser un abreujament de *lloc tresorer*, lloc de tresors, que potser es podria entendre en el sentit de lloc del puig dels tresors. En aquesta alternativa el nom podria ser molt antic i seria molt natural la pèrdua de la *s*.

No crec que sigui un nom com Cas Contador, perquè hi hauria d'haver *Can* o *Son*. En tot cas no hi ha cap dificultat en l'evolució fonètica de *Tresorer* a *Treorer* i *Treuré*.

A la vila de sa Pobla hi ha un Carrer des Tresorer (Cladera); i a Santa Maria del Camí una Torre des Tresorers.

-TROBAT, Rafal- (parròquia de Sant Jordi, Eivissa)

És una de les véndes d'Eivissa, parròquia de St. Jordi; terrenys situats a la part boscosa del SE, formats per pujols i rieres; on es feren les grans troballes d'enterraments púnics, tan estudiades per Roman i Macabich.

Partint de la premissa evident que és un nom anterior a la Conquesta, pot ser *raḩal at-turbât* 'el rafal de les terres'. *Turba* (o la variant vulgar *tarba*) és paraula àrabica comprovada com usual a l'Est i Sud d'Espanya.³⁶ Tant Aben Beclarix com el-Beqrí, el-Xekurí i Aben Albeitar (malagueny) fan constar que és paraula usual a l'Est d'Espanya; i Pedro de Alcalá el dóna com a mot usual en l'àrab granadí, amb la definició de «greda para adobar paños»; en canvi aqueixos altres autors precisen que és una mena de terra que entre altres coses s'usa per fer fermentar la mel; per això en diuen *torba al-ásal*. El mateix mot *turba* va pendre el significat de «mausolée ou mosquée construite sur un tombeau», cosa que ens consta per Aben Djobair i Aben Batuta. El primer va viatjar per Espanya en el segle XII i està confirmat per diversos autors egipcis, Boqtor i els citats en el llibre del mateix Dozy dedicat als vestits. ¿Possiblement es partí de l'ús de certes menes de terra per embalsamar els cadàvers? *Rafaltorbat* es va tornar en català *Rafaltrobat*. També nosaltres només «ben *trovato*...»? Més aviat sembla ésser «ben vero».

36. Reinhart Dozy, *Supplément...*, vol. I, 143 A.